

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Qui alternum, aut alterius fama[m] mordet, se ipsum mordet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

mereatur. Vix enim quiſquā prudens ei credit, à quo ſe deceptum meminit. Refert Xenophon, Cyrum dicere ad Armenium ſolitu; non ſolum à calumnijs abſtinendum, ſed omnino mentiendum non eſſe: *Apertum enim mendacium hominibus maximè impedimento eſſe ad veniam conſequendam.* Danda eſt quippe his venia, qui ex inſcitia, vel errore mentiuntur: qui data opera apertè calumniantur, nulla venia digni ſunt, nec fide. Vnde falſos teſtes, ipſo iure, infames eſſe, ex Eufebio Papa docet Gratianus in hæc verba: *Conſtituimus cum omnibus, qui nobiſcum ſunt Episcopis, vt homicida, malefici, fures, ſacrilegi, raptores, adulteri, inceſti, venefici, ſuſpecti, criminofi, perjuri, & qui raptum fecerunt, vel falſum teſtimonium dixerunt, ſeu qui ad ſortilegos diuinoſq; concurrerunt, ſimileſq; eorum, nullatenus ad accusationem, vel ad teſtimonium ſint admittendi; quia infames ſunt, & juſtè repellendi, quia eſt funeſta vox eorum.* Fit itaque infamis calumniator, qui alterum voluit infamare. Quid hoc aliud, quàm pati, quod alteri paraſti patiendum?

Xenoph. li. 2
Pz dia.

Gratian.
cauſa. 3. q. 5.
ex Eufeb.
Papa epiſt. 3.
ad Episcopos.
Thuſcia.

III.

Prou. 20. 17.

Tertiò illico calumnia ipſum verberat calumniatorem: quàm diu enim apud ipſum eſt memoria calumniæ factæ, tam diu factæ conſcientia illum mordet ac flagellat. Hoc eſt, quod dicitur: *Sua- nis eſt homini panis mendacij, & poſtea implebitur os eius calculo.* Quemadmodum enim delectat hominem, ſe calumniando vindicare, aut alteri, cui adulatur, in gratiam commendare; ita ſcrupulus reſidet in eo (qui eſt velut *calculus in ore*) vt eum cruciet, dentesq; identidem offendat, quibus alterius bonam opinionem momordit. Quòd ſi quidam ita ſunt cornei, vt nullum conſcientiæ ſtimulum ampliùs ſentiant, & ſibi ipſis de calumnia plaudant; iam hoc ipſo calumnia cæcitate plectit calumniatorem; quia *mendacia ſi non habent, quem decipiant, ipſa ſibi mentiuntur, ſicut ait Pſal. Mentita eſt iniquitas ſibi.* Quartò nulla calumnia, apud alterum, tantum decerpit de laude, quantum ipſi adimit adulatori: diſcipulum enim, immò filium cum diaboli eſſe oſtendit. *Quomodo Deus Pater genuit Filium veritatem, ſic diabolus lapſus genuit quaſi filium mendacium,* ait S. Auguſtinus. *Vos ex patre diabolo eſtis: & deſideria patris veſtri vultis facere,* ait Veritas. *Ille homicida erat ab initio, & in veritate non ſtetit: quia non eſt veritas in eo. cum loquitur mendacium, ex proprijs loquitur, quia mendax eſt, & pater eius; mendacij ſcilicet.* At

S Chryſ. in
cap. 21. Matth.

Ioan. 8. 44.

quid detestabilius est, quàm esse filium talis parentis? Talem autem se esse ostendit, quisquis alteri calumniam impingit. Vtrum ergo magis infamat, alterum, an se ipsum tali patre oriundum?

IV.

S Augustin.
lib. de cōfili
vit. & virt. Et
habetur 21.
q. 2. Nec ar-
tific.
Psal. 5. 20.
Deuter. 5. 20.
Deuter. 19. 16.

Quintò, si nec artificioſo mendacio, nec ſimplici verbo oportet quemquam decipere, quia quomodolibet mentitur quis, occidit animam; ſi Dauid Deum compellans ait: *Perdes omnes, qui loquuntur mendacium*; quantò magis affliget calumniatorem? cui dixit: *Non loqueris contra proximum tuum falſum teſtimonium*? An non igitur æquiſſimum eſt, vt qui calumniã facit, calumniam viciffim patiatur, aut certè à iuſtitia atque magiſtratu ipſe ſibi perniciem accerſat? Idcirco talem Deus olim legem poſuit: *Si ſteterit teſtis mendax contra hominem, accuſans eum prauaricationis, ſtabunt ambo, quorum cauſa eſt, ante Dominum in conſpectu ſacerdotum, & iudicium, qui fuerint in diebus illis. Cumq; diligentiffimè perſcrutantes, inuenerint falſum teſtem dixiſſe contra fratrem ſuum mendacium: reddent ei ſicut fratri ſuo facere cogitauit, & auferes malum de medio tui: vt audientes veteri timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere. Non miſereberis eius, ſed animam pro anima, oculum pro oculo, dente pro dente, manum pro manu, pedem pro pede exiges.* Quàm clarè hic falſo teſti, ſeu calumniatori pœna talionis ſtatuitur? Congruum enim eſt, vt quod quis ſupplicium falſo teſtimonio alteri iniuſtè irrogare voluit, id iuſtè ipſemet patiatur.

V.

Dan 13. 42.

Clariffimi exempli hiſtoria eſt apud Daniele de Susanna pudiciffima femina, quam duo libidinoſi ſenes de adulterio commiſſo falſò accuſarunt, cùm enim eius corpore frui non poſſent, morte illius voluerunt ſeſe delectare. Inſtituta igitur calumnioſa accuſatione, cùm conſictam à ſe de iuene è manibus elapſo fabulam recitaſſent, hanc coronidem addiderunt: *Huius rei teſtes ſumus. Credidit eis multitudo, quaſi ſenibus, & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem.* Iamq; ducebatur innocens lapidanda, neque quemquam habebat, à quo defenderetur. Non illam nobilitas parentum; non honeſtiſſima educatio; non ſanctiſſimũ coniugium; non vitæ præteritæ optima fama; non amantiſſimus maritus; non ſuctus & lachrymæ cognatorũ, à calumnia liberauerunt. Teſtes erant omni exceptione maiores; cum quibus loquebatur veneratio ſenectutis, auctoritas magiſtratus; denique, qui iudices